

„Wieś”

Wieś, czy to brzmi dumnie?

Odpowiadam skromnie

Oto jest pytanie

I teraz moje zdanie

Tu żyję, mieszkam, uczę się, pracuję,
modłę się, czasami płaczę i raduję.

Pięknieje ta moja wioska

Widzę nowe domy,

gwar dzieci, za oknem,

śpiew ptaków.

Ustrojony ponownie krzyż na rozdrożu

Ten stary, przedwojenny

I zmienia się wioska

Robi się miejska

Czy to dobrze?

Sam nie wiem

Nowy wiek, nowe możliwości

a wioska – moja wioska

Zawsze będzie wioską

I to zapewne brzmi dumnie

Maciej lat 17

„Wioseczka”

Z czego słyniesz?

Czym się chwalisz?

Czy ktoś odpowie mi.

Nie masz przepięknych kamienic

Tylko łąki, pola, rowy

Trochę ziemi, ogrody

Bloki, domy i domeczki

Krzewy, drzewa i kwiateczki

I ulice, drogi, dróżki

Taki symbol tej wioseczki

Aleksandra lat 13

„Moja wioska”

Wiosko moja

Wiosko miła

Ty mi dałaś sensu moc

Rosłam z Toba

Nowocześnie rozwijałaś się

Ty piękniałaś domeczkami

Ja piękniałam dorosłością

Jesteśmy jak siostry

Ty wiosko – rozrastaniem

Ja uczeniem się

Agata lat 14

„Moje miejsce”

Jest takie miejsce
Początek gminy, powiatu
Ma dwuczłonową nazwę
Chociaż to wioska
słynie z dzielnic
jak w dużym mieście – jak stolica
Kowalszczyzna, Słoneczne, Bloki
Działki odrolnione też
Ja tutaj mieszkam
blisko Pałacu,
który sławi moją wieś

Zofia lat 14